

[Statsministeren.]

hvorvidt regeringen vil medvirke til, at der etableres en efterfølgende procedure for at sikre, at der foretages en vurdering af lovens eller lovenes virkninger i forhold til det pågældende samfundsområde.

I nogen grad foretages en sådan vurdering jo allerede efter gældende praksis i forbindelse med ændringer i lovgivningen på området; navnlig hvis der foregår et udvalgsarbejde, som ligger til grund for de nye lovforslag, vil de gældende reglers virkninger være grundigt belyst.

En vurdering af lovgivningens økonomiske virkninger indgår også i de enkelte ministeriers budgetlægning, der jo omfatter flerårige perioder, og statsrevisorerne har som bekendt foretaget undersøgelser med samme sigte, senest i den beretning om lovgivningen og udviklingen af statens drifts- og tilskudsudgifter i 1960'erne, som kom frem i november 1973.

Det, som spørgeren ønsker og spørger om jeg vil medvirke til, er altså allerede i et vist omfang til stede eller sker allerede.

Jeg er imidlertid enig med spørgeren i, at der kan være et behov for at udbygge disse undersøgelser og vurderinger. Det problem er jo tæt forbundet med hele spørgsmålet om planlægningsvirksomheden i den offentlige administration. Den tidligere regering nedsatte i januar 1973 et udvalg, som skulle se på tilrettelæggelsen af fagministeriernes planlægningsopgaver, og som også skulle redegøre for den administrative tilrettelæggelse af den sammenfattende planlægning for statens vedkommende.

Dette udvalgs arbejde tillægger regeringen stor betydning, og det vil derfor fortsætte efter de lagte retningslinjer; det vil være naturligt, at det her rejste spørgsmål indgår i udvalgets overvejelser.

Under hvilken form vurderingen af lovgivningens virkninger så kan tilgås folkettinget og offentligheden, vil det næppe være rigtigt at tage stilling til i enkeltheder på forhånd, men efter min opfattelse vil en nærliggende mulighed være at lade det ske igennem de faste udvalg, vi nu har i folkettinget.

Ole Espersen (S):

Jeg er naturligvis klar over, at det problem, der rejses i spørgsmålet, er omfattende,

og at det kræver nøje overvejelser med hensyn til, hvordan man skal gå frem, når man skal foretage denne vurdering. Derfor er jeg helt tilfreds med det svar, jeg har fået; jeg mener ikke, det kan være mere udtømmende, og jeg mener også, det er positivt. Jeg takker for svaret.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af Lone Dybkjær (RV) til statsministeren:

„Vil regeringen give tilsagn om, at spørgsmålet om, hvorvidt der skal opføres atomkraftværker i Danmark, forelægges til afgørelse i folkettinget?“

(Spm. nr. 41).

Skriftlig begrundelse:

Statsminister Poul Hartling nævnte i sin erklæring i folkettinget tirsdag den 8. januar i år, at regeringen finder, at det vil være naturligt med en hurtig debat i folkettinget om hele energipolitikken, og også, at der foretages en dybtgående undersøgelse af mulighederne for udvikling af andre energiformer.

Det er imidlertid allerede nu — på grund af de oplysninger, der har været fremme i dagspressen om ELSAMs planer om at starte opførelse af det første atomkraftværk i nærmeste fremtid — ønskeligt at få slået fast, at afgørelsen om opførelse af atomkraftværker skal ligge i folkettinget.

En sådan afgørelse kan naturligvis under ingen omstændigheder træffes, før hele energipolitikken er blevet diskuteret, og før fordele og ulemper ved forskellige typer kraftværker er grundigt belyst over for folkettinget og befolkningen.

Lone Dybkjær (RV):

Når jeg har ønsket at få denne bid af hele energiproblemet belyst allerede nu og før den debat om energiproblemerne, som statsministeren bebudede i sin tale den 8. januar i år, er det på baggrund af de oplysninger, der er kommet frem om ELSAMs planer om at opføre et atomkraftværk i nærmeste fremtid.

Oliekrisen er ligesom kommet bag på os alle til trods for advarsler fra eksperter side, men det må ikke føre til, at man nu som i en slags panikhandling siger: nu må vi